

nabogener og gener for den »egentlige« fredskov, som kan opstå, hvis en ikke-fredskovspligtig del af en skov ryddes uden hensyn til den øvrige del.

Bestemmelsen er ikke begrænset til kun at angå skovstykker, der findes ved lovens ikrafttræden. Den vil endvidere finde anvendelse på skovstykker, der anlægges i fremtiden.

Med arronderer, der er et skovbrugsfagligt udtryk, menes enhver form for udvidelse af en skov, der medfører, at skovens yderkant bliver mere afrundet. Længden af skovens yderkant formindskes altså i forhold til arealet, når arronderingen forbedres.

For at bestemmelsen kan finde anvendelse, må den ikke-fredskovspligtige del tydeligt skulle udgøre en del af skoven som topografisk enhed. Der kan altså ikke være tale om at pålægge f.eks. ikke-fredskovspligtige juletræsarealer fredskovspligt, før de har nået en betydelig højde, 10 m eller mere. Juletræer anses derfor fortsat som en landbrugsafgrøde.

Det er ikke nogen betingelse, at disse skovstykker ligger på samme ejendom som den »egentlige« fredskov.

Reglen vil blive administreret efter retningslinier, der udarbejdes efter forhandling med Skovnævnet, jf. § 43, stk. 1, nr. 4.

Ad Stk. 3

Efter gennemgang og afgørelse af fredskovspligt påhviler det skovmyndighederne til oplysning for både nuværende og kommende skovejere at få foretaget notering herom i tingbogen og i matriklen.

At visse brugere m.v. skal underrettes om afgørelsen skal ses i lyset af deres mulighed for at udnytte deres klageret. De brugere, der tænkes på, er sådanne, som har en egentlig personlig og/eller økonomisk interesse i spørgsmålet, om skoven er fredskovspligtig, eller ej. Det kan f.eks. være en forpagter, mens f.eks. en jagtlejer ikke er omfattet af bestemmelsen.

Til § 8

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 4, stk. 1, men er dog mere detaljeret end denne.

For at nye fredskove bedst muligt kan komme til at tilgodese kravene i kapitel 3 om god skovdrift, kan der i deklARATIONEN fastsættes bestemmelser om arealets tilplantning, træartsvalg, kulturmetoder, løvtræbælter og lignende.

For at et areal kan være egnet til at blive pålagt fredskovspligt, skal bl.a. følgende kriterier tillæg-

ges vægt: bonitet, arealstørrelse, arrondering, nærhed til anden fredskov, landskabelig virkning, miljø- og grundvandsbeskyttelse, hensyn til friluftslivet, naturgenopretning m.v.

Der er i en række amtskommuner og kommuner redegjort for disse forhold i regionplanlægningen og kommuneplanlægningen. Det vil være skovlovsmyndighedernes opgave at administrere reglen i overensstemmelse med denne planlægning.

Bestemmelsen gælder ikke kun tilfælde, hvor en ejer af egen drift lægger fredskovspligt på et areal. Den gælder tilsvarende i tilfælde, hvor der af skovmyndighederne stilles krav om et vederlagsareal, jf. forslaget § 13, og tilfælde, hvor der i overensstemmelse med den sammenfattende fysiske planlægning kan etableres nye fredskove, jf. kapitel 6.

Reglen kan bl.a. anvendes i forbindelse med skovtilplantning på marginaljord.

FredskovsdeklARATIONEN skal have Skov- og Naturstyrelsen som påtaleberettiget. Det kan – ligesom efter den gældende praksis – bestemmes i tilladelsen, at fredskovsdeklARATIONEN skal indeholde et kort, der er udarbejdet af en landinspektør, og som viser beliggenheden af det fredskovspligtige areal. Hvis deklARATIONENS areal er en del af et matr. nr., kan det desuden bestemmes, at grænserne for det fredskovspligtige areal, markeres af en landinspektør.

Pålæggelse af fredskovspligt er en offentligretlig servitut, der ikke kræver samtykke fra kommunalbestyrelsen efter kommuneplanlovens § 36.

Hvis arealet er landbrugspligtigt, skal tilplantning og pålæggelse af fredskovspligt tillige ske inden for de rammer, der er fastsat i landbrugsloven.

Bestemmelsen i stk. 2 om sikkerhedsstillelse er en fast praksis, der hermed foreslås lovfæstet. Den tilsigter at skabe sikkerhed for, at arealer, der indtages til fredskov, inden for en rimelig tid kommer i skovdrift.

Til § 9

Stk. 1 afløser den gældende lovs § 5, der taler om at »fritage for fredskovspligt«. I administrationen har man imidlertid altid benyttet udtrykket »ophæve fredskovspligt«, der hermed foreslås som lovens udtryk.

Ifølge praksis ophæver man så at sige aldrig fredskovspligten på enklaver i skov. Begrundelsen er, at hvis enklaver er undtaget fra fredskovspligt og derfor frit kan ryddes, kan det blive meget generende for den resterende del af skoven.